

Norsk folkeskikk ikke bra nok?

Den gangen Arafat var her som den ene av de tre fredsprisvinnere, ble han hilst velkommen med en utstrakt hånd og et solid nevetrykk av formannen i Nobel-komiteén, professor Francis Sejersted. Det var i pakt med skikk og bruk, eller sagt på en annen måte – det var norsk folkeskikk, og det var også etter tradisjonell oppskrift – du skal ta skikken dit du kommer og ikke bære den med deg.

Nå har Arafat vært her på nytt, men denne gangen ble han fra statsministeren foruten fra et par statsråder mottatt med kyssing, klapping og klemming, etter en svært unorsk væremåte. Mottagelsesseremonien vi fikk se, hører ikke hjemme hos oss, til tross for at norske fotballsparkere stadig forsøker å innføre en kline-kultur. Om det hadde vært en norsk statsminister som kom på besøk i et araberland, ville kyss, klem og klapp fra Arafats side vært et riktig uttrykk for arabisk skikk og bruk.

Om en statsminister er aldri så nyvalgt, kan han ikke kaste vrak på gammel hevdvunnen norsk folkeskikk og ta i bruk en spesiell hilsemåte som hører til i gjestens hjemland.

Det vi fikk se på fjernsynsskjermen, var at statsministeren ikke tenkte så langt at han sto der som den fremste representant for en synliggjøring av et stykke norsk kultur, en hilsemåte med utstrakt hånd, og et nevetrykk. Vi burde vært spart for denne unorske karakliningen.

ARVE KVÆRNUM,
Kongsberg

*Arve
8/11 - 96*